

Arrest

nr. 252 660 van 13 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VERSTRAETEN
Vorstlaan 280
1160 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VERSTRAETEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 15 november 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 25 november 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 februari 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster op 15 juni 2020 gehoord.

1.3. Op 6 juli 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 6 juli 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op (...) 2001 te San Salvador. U heeft steeds ingewoond bij uw moeder en grootmoeder te Reparta Las Canas San Bartolo in Ilopango. In het deel van de wijk waar u woonde was de bende 18 actief. In 2018 begon u geneeskunde te studeren aan de universiteit in San Salvador.

Sinds 2012 werd de situatie onveiliger in uw land van herkomst omwille van de opkomst van criminele bendes. Er vonden regelmatig vuurgevechten plaats in uw omgeving. In 2015, toen u samen met uw grootmoeder onderweg was naar de kerk, vond er een vuurgevecht plaats. Jullie moesten gaan schuilen bij een vriendin van uw oma en konden niet verder naar de kerk. In 2016 wilde u met uw moeder naar de supermarkt gaan. Jullie liepen de straat in toen er een vuurgevecht ontstond, waardoor jullie moesten terugkeren naar huis om te gaan schuilen. In 2017 brak er een vuurgevecht uit toen u onderweg was van de bushalte naar uw huis. U liep naar een Poupouseria (restaurant), waar u vijftien minuten moest schuilen alvorens u naar huis kon gaan.

U werd in 2019 drie keer achtervolgd. De eerste keer was u onderweg van de universiteit naar de bushalte toen u een man achter u zag die dezelfde route als u nam. Hij stak de straat over en versnelde op hetzelfde moment als u. U dacht dat hij u achtervolgde omdat hij hetzelfde deed als u. U kwam van hem af door op de bus naar huis te stappen. U heeft deze man nooit meer teruggezien. De tweede keer was u opnieuw onderweg van de universiteit naar huis. U zag een witte wagen zonder nummerplaten op drie verschillende plaatsen staan. U was zo bang dat u op de eerste bus bent gestapt. U heeft deze wagen nadien niet meer gezien. De derde keer sprak een man u aan op een bus richting uw huis. Hij begon uw persoonlijke gegevens te vragen. U vertelde hem dat uw moeder ook op de bus zat en stapte samen met een vrouw van de bus om hem te doen geloven dat deze vrouw uw moeder was.

U werd een keer overvallen toen u met uw moeder onderweg was naar een winkelcentrum, waarbij een man met een zakmes u vroeg om uw gsm. U heeft uw gsm afgegeven.

Daarnaast riepen mannen seksueel getinte opmerkingen naar u op straat. Ook stelde benedeleden u verschillende persoonlijke vragen. U antwoordde soms maar u probeerde hen meestal te negeren en door te lopen. In april 2019 werd u door drie benedeleden van bende 18 tegengehouden. Ze ondervroegen u en probeerden u mee te nemen. Drie burens kwamen tussenbeide en zeiden dat ze u met rust moesten laten of ze zouden de politie bellen. Hierna lieten de benedeleden u los.

In juni 2019 stopte u met studeren omwille van de onveilige situatie in El Salvador. U besloot El Salvador te verlaten omdat u vreest voor uw leven omwille van het bendegeweld. In oktober 2019 kocht u uw ticket naar België. Op 14 november 2019 verliet u El Salvador op legale wijze met uw eigen paspoort. U maakte een tussenstop in Spanje en kwam op 15 november 2019 aan in België, waar u op 25 november 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw badge van de universiteit, kopieën van nieuwsartikelen en twee e-mails met linken naar nieuwsartikelen.

A. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

In eerste instantie verwees u naar de algemene situatie in uw omgeving in El Salvador, die vanaf 2012 zeer gevaarlijk zou zijn geworden omwille van de aanwezigheid van bendes in uw regio (CGVS, p. 2). U verwijst naar drie vuurgevechten in 2015, 2016 en 2017 tussen bendeleden van verschillende bendes of tussen bendeleden onderling waarvan u getuige was in uw omgeving (CGVS, p. 2, 3 & 12). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u tijdens deze vuurgevechten geviseerd werd of dat u als gevolg van uw aanwezigheid in de buurt van deze vuurgevechten enige problemen heeft gekend. Immers, u heeft geen familieleden die bij een bende horen of zich daarmee affiliëren (CGVS, p. 10). Ook heeft u de bendeleden die deze vuurgevechten initieerden nooit gezien en heeft u nooit problemen gekend omdat u getuige van deze vuurgevechten bent geweest (CGVS, p. 13-14). Dat er dergelijke vuurgevechten tussen bendeleden plaatsvonden in uw omgeving, kan echter niet volstaan om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Ten tweede opperde u dat u enkele keren achtervolgd bent geweest in El Salvador. De eerste keer, op een dag in 2019, wandelde u op straat toen u het gevoel had dat u werd achtervolgd (CGVS, p. 3; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Een man nam namelijk dezelfde route als u, stak de straat over en versnelde op hetzelfde moment als u (CGVS, p. 3 & 17). U heeft echter geen idee wie deze persoon is die u achtervolgde. Deze persoon heeft u niet aangesproken, u had hem voorheen nog nooit gezien en ook nadien heeft u deze persoon niet meer gezien (CGVS, p. 17). Er gebeurde niets anders dan dat een man een stukje dezelfde route als u nam (CGVS, p. 17). De tweede keer dat u vermoedde te zijn achtervolgd, zag u verschillende keren op eenzelfde dag dezelfde auto zonder nummerplaten dicht bij u in de buurt (CGVS, p. 11 & 17). Ook tijdens dit incident werd u niet aangesproken door de mensen in deze wagen, noch heeft u de wagen nadien nog eens teruggezien (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen kan aldus niet worden afgeleid dat er mensen naar u op zoek zouden zijn of dat bepaalde mensen in El Salvador u zouden viseren.

U verwees tevens naar bendeleden van bende 18 die rondhingen in uw wijk en u aanspraken op straat en op de bus om u verschillende persoonlijke zaken te vragen (CGVS, p. 9; vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij een van deze incidenten in 2019 kon u simpelweg aan deze persoon ontkomen door te zeggen dat uw moeder op de bus zat en samen met een andere vrouw van de bus af te stappen (CGVS, p. 18). U had deze persoon nog nooit gezien en u heeft hem nadien ook niet opnieuw gezien (CGVS, p. 18). Daarnaast verklaarde u dat u in april 2019 een keer werd tegengehouden door drie bendeleden die u probeerden vast te grijpen en mee te nemen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat drie burens zijn tussengekomen die ermee dreigden de politie te bellen, waardoor de bendeleden u loslieten (CGVS, p. 15). Er moet verder worden opgemerkt dat dit incident met de drie bendeleden plaatsvond in april 2019, waarna u nog ongeveer een half jaar in El Salvador bleef wonen zonder opnieuw gelijkaardige problemen te ondervinden (CGVS, p. 19-20). U verklaarde dat dit niet meer gebeurde omdat u niet buiten kwam (CGVS, p. 20). Dergelijke verklaring kan echter niet overtuigen aangezien u in hetzelfde huis bleef wonen en u nog drie maanden naar school bleef gaan, u stopte uw studies namelijk pas in juni 2019 (CGVS, p. 6, 16). U leidde dus geenszins een ondergedoken leven de eerste maanden na dit incident. Bovendien verklaart u dat u na dit incident in april 2019 nog een keer werd aangesproken door de drie bendeleden die persoonlijke vragen stelden doch wanneer u niet antwoordde op hun vragen vroegen de bendeleden u enkel waarom u niet op hun vragen antwoordde doch verder gebeurde er niets (CGVS, p. 16). Gevraagd om welke reden de bendeleden u heden zouden viseren, verwijst u louter opnieuw naar dit incident van april 2019 (CGVS, p. 19). Bovendien zijn er nooit bendeleden naar uw huis gekomen om u te zoeken (CGVS, p. 16). Dat u op straat of in de bus werd nageroepen of aangesproken, is uiteraard niet aangenaam, maar er kan uit uw verklaringen niet worden geconcludeerd dat u het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijk behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Op basis van de vaststelling dat u daarnaast eenmalig het slachtoffer werd van een diefstal van uw gsm door iemand met een zakmes (CGVS, p. 11), kan er evenmin worden geconcludeerd u het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit uw verklaringen blijkt aldus niet dat u persoonlijk geïdiseerd werd of in de toekomst geïdiseerd zou worden door bendeleiden.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw profiel als jonge vrouwelijke studente wonende in een gebied in El Salvador waar bendes actief zijn, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De louter verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De louter mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld

te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpulseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort en uw identiteitskaart hebben enkel betrekking op uw identiteit die niet onmiddellijk ter discussie staat. Uw badge van de universiteit heeft betrekking op uw studies. Deze documenten tonen uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst niet aan. De kopieën en linken van nieuwsartikelen die u bij uw aanvraag en via e-mail heeft overgemaakt, hebben louter betrekking op de algemene situatie in uw land van herkomst. U stelt hieromtrent zelf dat u hier niet in wordt vermeld (CGVS, p. 5-6).

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 15/06/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 17/06/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de materiële motiveringsplicht en meent zij wel degelijk in aanmerking te komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus en voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster legt uit dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag). Deze gegronde vrees betreft zowel een subjectief element als een objectief element. Haar vrees komt niet alleen voort uit de algemene veiligheidssituatie maar vooral uit de traumatische gebeurtenissen die zij heeft meegemaakt. Daarnaast voegt verzoekster toe dat zich in september 2019 nog een incident heeft voorgedaan dat zij niet eerder vermeld heeft. Zij is op 20 september 2019 toch uitzonderlijk een boodschap moeten gaan doen voor haar moeder en werd door vier leden van de bende 18 aangerand en verkracht. Ze wilde samen met haar moeder aangifte doen bij de politie, maar de politie weigerde om de aangifte te registreren of te onderzoeken. Zij heeft dit niet eerder durven te vermelden, uit angst om net zoals steeds gebeurde in het verleden, niet geloofd te worden. Verzoekster benadrukt dat uit contacten met haar moeder blijkt dat de bendeleden nog steeds rond hun huis patrouilleren om te zien of ze al dan niet thuis is en haar moeder, grootmoeder en burens werden ondervraagd door de bende 18. Bij een terugkeer zou zij kunnen afgeperst worden, maar in haar wijk gaat het om grote sommen geld, als de persoon in kwestie niet kan betalen, leidt dit tot misbruik, foltering en moord. Bovendien is verzoekster ook nog steeds een geviseerd slachtoffer om “de vrouw” te worden binnen de bende 18 en de incidenten zullen zich ook bij een terugkeer herhalen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift volgende stukken:

- een internetartikel betreffende de moord op de burens van verzoekster van 26 juli 2017, opgesteld in het Spaans zonder vertaling (stuk 3);
- een internetartikel betreffende de moord op de dochter van de beste vriendin van de moeder van verzoekster van 11 september 2017, opgesteld in het Spaans zonder vertaling (stuk 4).

2.2.2. Op 19 februari 2021 dient de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota waarin zij refereert aan de COI Focus “*El Salvador: Situation Sécuritaire*” van 12 oktober 2020, de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*” van 17 december 2020 en de “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van UNHCR van maart 2016 en er de weblinken van weergeeft.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico bestaat op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming omdat (i) ze verwijst naar de algemene situatie in haar omgeving in El Salvador, die vanaf 2012 zeer gevaarlijk zou zijn geweest omwille van de aanwezigheid van bendes in haar regio, ze verwijst naar drie vuurgevechten in 2015, 2016 en 2017 tussen bendeleden van verschillende bendes of tussen bendeleden onderling waarvan ze getuige was, uit haar verklaringen blijkt echter niet dat ze tijdens deze vuurgevechten gevisieerd werd of dat ze als gevolg van haar

aanwezigheid in de buurt ervan enige problemen heeft gekend, ze heeft geen familieleden die bij een bende behoren, ze heeft de bendeleden die deze vuurgevechten initieerden, nooit gezien en ze heeft nooit problemen gekend omdat ze getuige was van deze vuurgevechten. Dat er vuurgevechten plaatsvonden kan echter niet volstaan om aan te tonen dat zij persoonlijk werkelijk wordt vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (ii) ze enkele keren achtervolgd werd op straat, over de eerste keer heeft ze geen idee wie haar achtervolgde, deze persoon heeft haar niet aangesproken, had ze daarvoor nooit gezien en heeft ze daarna nooit meer gezien, de tweede keer dat ze vermoedde dat ze achtervolgd werd gebeurde dit door een wagen maar ze werd niet aangesproken en heeft deze wagen daarna nooit meer teruggezien, uit haar verklaringen over deze incidenten kan dus niet worden afgeleid dat er mensen naar haar op zoek zouden zijn of dat bepaalde mensen in El Salvador haar zouden viseren (iii) ze ook verwees naar bendeleden van bende 18 die rondhingen in haar wijk en haar aanspraken op straat en op de bus om haar persoonlijke zaken te vragen (1) bij een van deze incidenten in 2019 kon ze simpelweg ontkomen door te zeggen dat haar moeder op de bus zat en samen met een andere vrouw van de bus te stappen, ze had deze persoon nog nooit gezien en zag hem daarna ook nooit meer (2) in april 2019 werd ze vastgegrepen door drie bendeleden die haar probeerden mee te nemen, drie burens zijn tussengekomen die ermee dreigden de politie te bellen, zodat de bendeleden haar loslieten. Na dit incident bleef verzoekster nog een halfjaar in El Salvador wonen zonder opnieuw gelijkaardige problemen te ondervinden, ze verklaarde dat dit niet meer gebeurde omdat ze niet buiten kwam, dit kan echter niet overtuigen omdat ze in hetzelfde huis bleef wonen en nog drie maanden naar school bleef gaan, ze stopte haar studies namelijk pas in juni 2019, ze leidde dus geenszins een ondergedoken leven na dit incident (3) na het incident in april 2019 werd ze nog een keer aangesproken door de drie bendeleden die haar persoonlijke vragen stelden, toen ze niet antwoordde op hun vragen, vroegen ze enkel waarom ze niet antwoordde doch verder gebeurde er niets. Er zijn nooit bendeleden naar haar huis gekomen om haar te zoeken, dat ze op straat of in de bus werd nageroepen of aangesproken is niet aangenaam maar hieruit kan niet worden geconcludeerd dat verzoekster het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, een dergelijke behandeling kan evenmin worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming (iv) verzoekster werd eenmalig het slachtoffer van een diefstal van haar gsm door iemand met een zakmes, hieruit kan evenmin geconcludeerd worden dat ze het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (v) uit verzoeksters verklaringen blijkt dus niet dat zij persoonlijk geïsoleerd werd of in de toekomst geïsoleerd zou worden door bendeleden (vi) verzoeksters profiel als jonge vrouwelijke studente wonende in een gebied in El Salvador waar bendes actief zijn, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, de loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat hier niet toe, deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, verzoekster bleef hierover in gebreke (vii) er zijn geen elementen aanwezig om te concluderen dat verzoekster louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador vervolgd zal worden of er een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, zij heeft zelf overigens in dit verband geen vrees aangehaald (viii) de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (ix) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verzoekster bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken (x) de documenten die verzoekster heeft neergelegd kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Al deze motieven worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in

rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster voert aan dat zij El Salvador heeft verlaten omwille van de onveilige situatie en omdat ze vreest voor haar leven door het bendege geweld. Verzoekster maakte als minderjarige verschillende vuurgevechten mee, in 2019 werd ze drie maal achtervolgd, ze werd een keer overvallen, mannen riepen seksueel getinte opmerkingen naar haar op straat, bendeleden stelden haar persoonlijke vragen, in april 2019 probeerden bendeleden haar mee te nemen maar burens konden dit verhinderen, in juni 2019 stopte ze met studeren omwille van de onveilige situatie en besloot ze om El Salvador te verlaten. In het verzoekschrift voegt verzoekster toe dat ze in september 2019 werd aangerand en verkracht.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekster geen aannemelijke elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het verzoekschrift wijst verzoekster op de traumatische gebeurtenissen die zij heeft meegemaakt en op haar jonge leeftijd (zij is achttien geworden op 8 juni 2019, kort voor ze El Salvador verliet).

2.3.4.3. Uit de objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 6; UNHCR guidelines).

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomt. Er is een hoge graad van femicide. Daarbij wordt huiselijk geweld beschouwd als de belangrijkste vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador, op de voet gevolgd door geweld van bendeleden. UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Er zijn gevallen gemeld van huiselijk geweld door bendeleden tegen hun vrouwen en andere vrouwelijke leden van hun eigen huishouden. Vrouwen en meisjes in deze situatie zitten vaak in de val omdat elke poging om het geweld te melden of eraan te ontsnappen, hen zelf en hun familieleden een verder doelwit maakt van geweld. Uit een rapport van de organisatie ORMUSA blijkt dat seksueel geweld tegen vrouwen in 2019 met een derde toegenomen is ten opzichte van 2018. De meeste slachtoffers waren jonge meisjes tussen 12 en 17 jaar oud.

Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR Eligibility Guidelines van maart 2016 worden vrouwen en meisjes wel aangemerkt met een potentieel risicoprofiel en dienen beschermingsverzoeken dan ook met verhoogde aandacht te worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of die afkomstig zijn uit sociale milieus waar huiselijk geweld gebruikelijk is. Evenwel moet worden benadrukt dat volgens de UNHCR Eligibility Guidelines het risico op vervolging dan wel ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van het betrokken meisje of de betrokken vrouw. Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. Zo meent UNHCR dat een loutere verwijzing naar het gegeven dat (bepaalde) meisjes en vrouwen vallen onder een potentieel risicoprofiel niet volstaat om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen.

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*"may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case"*).

Het is aan de verzoekende partij om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij, mag van de verzoekende partij worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Zoals hieronder zal blijken, blijft verzoekster evenwel in gebreke om het risico individueel en *in concreto* aannemelijk te maken.

De Raad voegt hieraan toe dat verzoekster afkomstig is uit de wijk Reparta Las Canas San Bartolo in Ilopango. Uit de landeninformatie blijkt dat de bende MS13 in belangrijke mate aanwezig is in de gemeente Ilopango (COI Focus 12 oktober 2020, p. 11). Verzoekster verklaarde dat beide bendes (Barrio 18 en MS) actief waren in haar wijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 9).

Uit de landeninformatie blijkt inderdaad dat indien een vrouw de "avances" van een bendelid afwijst zij hiermee haar leven in gevaar kan brengen in wijken waar de bendes actief zijn. *In casu* verwijst de Raad naar wat hieronder wordt vastgesteld, meer bepaald dat verzoekster geenszins een ondergedoken leven leidde in de eerste maanden na het incident met de drie bendeleden gezien ze nog naar de universiteit ging en uit haar verklaringen blijkt dat deze drie bendeleden haar vervolgens nog eens hebben aangesproken maar dat ze haar toen verder niet lastig vielen en haar thuis nooit zijn komen zoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 16).

De Raad beaamt dat op basis van de verklaringen van verzoekster en in het licht van de bijgebrachte landeninformatie, zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er effectieve toenaderingspogingen door bendeleden ten aanzien van haar ondernomen werden. De vage en niet-plausibele verklaringen omtrent de voorgehouden veiligheidsmaatregelen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas. De Raad benadrukt dat de veiligheidssituatie in Ilopango in rekening werd genomen bij het beoordelen van het relaas met betrekking tot het beweerd risico op seksueel geweld, maar dit alles doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat verzoekster doorheen haar relaas niet aannemelijk maakt dat er effectieve 'avances' geweest zijn van bendeleden ten aanzien van haar.

2.3.4.4. Verzoekster stelt dat de verwerende partij het incident van april 2019 minimaliseert en dat dit moet worden gekaderd in de praktijk van de bendes om zich jonge meisjes toe te eigenen als hun vrouw, met geweld, verkrachting en moord tot gevolg. Zij kon op dat moment ontkomen door de sociale controle maar de bendeleden hebben nadien meermaals naar haar gevraagd en haar nogmaals aangesproken. Verzoekster betwist hiermee het motief inzake volgend incident:

"U verwees tevens naar bendeleden van bende 18 die rondhingen in uw wijk en u aanspraken op straat en op de bus om u verschillende persoonlijke zaken te vragen (CGVS, p. 9; vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij een van deze incidenten in 2019 kon u simpelweg aan deze persoon ontkomen door te zeggen dat uw moeder op de bus zat en samen met een andere vrouw van de bus af te stappen (CGVS, p. 18). U had deze persoon nog nooit gezien en u heeft hem nadien ook niet opnieuw gezien (CGVS, p. 18). Daarnaast verklaarde u dat u in april 2019 een keer werd tegengehouden door drie bendeleden die u probeerden vast te grijpen en mee te nemen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat drie burens zijn tussengekomen die ermee dreigden de politie te bellen, waardoor de bendeleden u loslieten (CGVS, p. 15). Er moet verder worden opgemerkt dat dit incident met de drie bendeleden plaatsvond in april 2019, waarna u nog ongeveer een half jaar in El Salvador bleef wonen zonder opnieuw gelijkaardige problemen te ondervinden (CGVS, p. 19-20). U verklaarde dat dit niet meer gebeurde omdat u niet buiten kwam (CGVS, p. 20). Dergelijke verklaring kan echter niet overtuigen aangezien u in hetzelfde huis bleef wonen en u nog drie maanden naar school bleef gaan, u stopte uw studies namelijk pas in

juni 2019 (CGVS, p. 6, 16). U leidde dus geenszins een ondergedoken leven de eerste maanden na dit incident. Bovendien verklaart u dat u na dit incident in april 2019 nog een keer werd aangesproken door de drie bendeleden die persoonlijke vragen stelden doch wanneer u niet antwoordde op hun vragen vroegen de bendeleden u enkel waarom u niet op hun vragen antwoordde doch verder gebeurde er niets (CGVS, p. 16). Gevraagd om welke reden de bendeleden u heden zouden viseren, verwijst u louter opnieuw naar dit incident van april 2019 (CGVS, p. 19). Bovendien zijn er nooit bendeleden naar uw huis gekomen om u te zoeken (CGVS, p. 16). Dat u op straat of in de bus werd nageroept of aangesproken, is uiteraard niet aangenaam, maar er kan uit uw verklaringen niet worden geconcludeerd dat u het slachtoffer werd van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijk behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.”

Verzoekster ontkent in dit verband niet dat zij na dit incident nog ongeveer een half jaar in El Salvador bleef wonen en dat haar opmerking dat er niets meer gebeurde omdat ze niet buiten kwam, niet overtuigt gezien ze nog drie maanden naar de universiteit bleef gaan, ze stopte haar studies pas in juni 2019. De Raad sluit zich aan bij het motief dat verzoekster geenszins een ondergedoken leven leidde in de eerste maanden na dit incident gezien ze nog naar de universiteit ging. Bovendien verklaarde verzoekster ook dat deze drie bendeleden haar vervolgens nog eens hebben aangesproken maar dat ze haar toen verder niet lastig vielen: *“En hebben die drie bendeleden u vervolgens nog eens aangesproken? Ja. Wat gebeurde er dan? Ze begonnen opnieuw met me te praten, weer meer van mij te weten te komen maar ik heb ze geen info gegeven. Hoe gaat het dan verder, ze stellen u die vragen u antwoordt of niet, wat gebeurt er dan verder? Ze komen naar me toe zeggen hallo, hoe gaat het, ze stellen hun vragen, over het werk van mijn moeder, dat ze haar kennen, dat gebeurt terwijl ik van de bushalte naar mijn huis stap. Gebeurde dat ook met andere meisjes of vrouwen uit uw regio ook? Ja. Hoe reageerde u daarop als ze u die vragen? Ik sloeg in paniek. Antwoordde u of liep u door zonder te antwoorden? Zonder te antwoorden. Hoe reageerden die bendeleden erop? Ze zeggen hey, wat ben je, waarom antwoord je niet, we zijn aan het praten, ja zo ging het. Om welke reden viseerden die bendeleden u? Dat weet ik niet. Bent u ooit fysiek gewond geraakt als zij u aanspraken of probeerde tegen te houden? Nee. Zijn deze bendeleden ooit bij u thuis binnen geweest? Nee. Zijn ze u ooit komen zoeken aan uw huis? Nee.”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 16).

Uit verzoeksters verklaringen blijkt bijgevolg dat dit incident zich niet herhaald heeft en dat zij nadien wel verbaal, maar niet fysiek lastiggevallen werd toen zij in april – juni 2019 nog buitenkwam om naar de universiteit te gaan. Bijgevolg blijkt niet dat de commissaris-generaal dit incident geminimaliseerd heeft.

2.3.4.5. Inzake de vuurgevechten stelt verzoekster dat er na deze gevechten “meermaals rondgevraagd” werd in de buurt en dat hieruit dus wel degelijk een gegronde vrees kan worden afgeleid. In dit verband wijst de Raad erop dat dit niet blijkt uit verzoeksters verklaringen. Integendeel, verzoekster verklaarde het volgende over de schietpartij op weg naar de kerk: *“Heeft u als gevolg van die schietpartij, doordat jullie er getuigen van waren, persoonlijke problemen gekend? Wat bedoelt u? Zijn jullie er ooit over aangesproken geweest? Nee. Heeft u die mensen ooit gezien nadien? Nee”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 13). Over de schietpartij in 2017 toen ze terugkeerde van school verklaarde ze: *“Bent u ooit aangesproken na zo een schietpartij, omdat u het gezien had, omdat u getuige was? Nee”* (ibidem, p. 18). Verzoekster geeft nu een andere versie van deze feiten, namelijk dat er rondgevraagd werd en dat haar moeder en oma het in dit verband meermaals voor haar moesten opnemen, maar dit stemt niet overeen met de eigen verklaringen van verzoekster over deze incidenten. Aan de motieven over de schietincidenten wordt bijgevolg geen afbreuk gedaan.

Inzake het internetartikel dat de moord op haar burens betreft (stuk 3 bij het verzoekschrift), wordt in de bestreden beslissing overwogen dat dit louter betrekking heeft op de algemene situatie in haar land van herkomst. Verzoekster voert aan dat het wel degelijk haar burens betreft en dat dit dus een zeer duidelijke waarschuwing betreft van de bende 18 aan de buurtbewoners en dus ook aan verzoekster. In dit verband wordt opgemerkt dat verzoekster verklaard heeft dat zij geen hechte band had met deze mensen, dat het burens waren en ze hen enkel van te zien kende (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Hieruit blijkt dus niet dat er een band bestaat tussen verzoekster en deze personen en in het verzoekschrift verduidelijkt verzoekster evenmin in welk opzicht dit in haar hoofd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou meebrengen. Verzoekster stelt dat dit een “waarschuwing” was van de bende aan de buurtbewoners en aan haar maar toont geen

individueel verband aan. Bovendien dateert het internetartikel over dit incident van juli 2017 en is verzoekster daar blijven wonen tot november 2019.

Inzake het internetartikel over de moord op de dochter van één van de beste vriendinnen van verzoeksters moeder (stuk 4 bij het verzoekschrift) wordt in de bestreden beslissing evenzeer overwogen dat dit louter betrekking heeft op de algemene situatie in haar land van herkomst. Verzoekster stelt dat dit ook een waarschuwing van de bende naar de omgeving toe is. In dit verband merkt de Raad opnieuw op dat verzoekster niet verduidelijkt in welk opzicht dit in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou meebrengen. Verzoekster verduidelijkt niet in welk opzicht en waarom dit een "waarschuwing" was van de bende aan de buurtbewoners en aan haar, bovendien dateert ook dit internetartikel van september 2017 en is verzoekster in haar wijk blijven wonen tot november 2019.

2.3.4.6. Inzake de achtervolgingen wijst verzoekster erop dat de geweldcijfers tegen vrouwen in El Salvador ontzettend hoog liggen en dat zij ten gevolge van deze gebeurtenissen dus wel degelijk een gegronde vrees voor haar leven minstens voor ernstige schade heeft. Verzoekster betwist hiermee volgend motief:

"Ten tweede opperde u dat u enkele keren achtervolgd bent geweest in El Salvador. De eerste keer, op een dag in 2019, wandelde u op straat toen u het gevoel had dat u werd achtervolgd (CGVS, p. 3; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Een man nam namelijk dezelfde route als u, stak de straat over en versnelde op hetzelfde moment als u (CGVS, p. 3 & 17). U heeft echter geen idee wie deze persoon is die u achtervolgde. Deze persoon heeft u niet aangesproken, u had hem voorheen nog nooit gezien en ook nadien heeft u deze persoon niet meer gezien (CGVS, p. 17). Er gebeurde niets anders dan dat een man een stukje dezelfde route als u nam (CGVS, p. 17). De tweede keer dat u vermoedde te zijn achtervolgd, zag u verschillende keren op eenzelfde dag dezelfde auto zonder nummerplaten dicht bij u in de buurt (CGVS, p. 11 & 17). Ook tijdens dit incident werd u niet aangesproken door de mensen in deze wagen, noch heeft u de wagen nadien nog eens teruggezien (CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen kan aldus niet worden afgeleid dat er mensen naar u op zoek zouden zijn of dat bepaalde mensen in El Salvador u zouden viseren."

Door louter te stellen dat zij door deze gebeurtenissen wel een vrees voor vervolging of voor ernstige schade heeft, doet verzoekster geen afbreuk aan de vaststellingen dat zij niet aangesproken werd en dat zij de personen die haar achtervolgden nadien niet meer gezien heeft, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat er mensen naar haar op zoek zouden zijn of dat bepaalde mensen haar zouden viseren.

2.3.4.7. Verzoekster stelt dat zij niet eerder uit El Salvador kon vluchten gezien ze nog minderjarig was. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat ze na het incident van april 2019 nog tot juni 2019 naar de universiteit ging en op haar zelfde adres in de wijk bleef wonen, zonder noemenswaardige problemen. Waar verzoekster stelt dat zij, eens meerderjarig, onmiddellijk tot actie is overgegaan en een paspoort heeft aangevraagd en het eerste vliegticket gekocht heeft dat ze konden betalen, wordt opgemerkt dat verzoekster meerderjarig werd op 8 juni 2019 en dat uit haar verklaringen blijkt dat ze haar paspoort aanvraag en kreeg op 7 augustus 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 5) en dat ze haar vliegticket heeft gekocht op 5 oktober 2019. Uit verzoeksters eigen verklaringen blijkt dus dat ze haar paspoort heeft aangevraagd en gekregen een kleine twee maanden nadat ze meerderjarig werd en dat ze een vliegticket gekocht heeft een kleine vier maanden na haar meerderjarigheid. Bijgevolg doen haar opmerkingen in het verzoekschrift die hiermee niet stroken, geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

2.3.4.8. Verzoekster benadrukt haar profiel als jonge vrouw en stelt dat zij bij een terugkeer zal worden geïdoleerd om "de vrouw" te worden binnen de bende 18.

De Raad sluit zich aan bij het motief dat het louter verwijzen naar een risicoprofiel op zich niet volstaat om een individueel en objectief risico vast te stellen en dat dit *in concreto* dient te worden aangetoond (*"Depending on the particular circumstances of the case [...]"*, UNHCR *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"* van maart 2016, p. 37-38), waartoe verzoekster echter in gebreke blijft. Zij komt immers niet verder dan het verwijzen naar algemene informatie die evenwel geen betrekking heeft op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdoleerd of vervolgd.

2.3.4.9. In het verzoekschrift zet verzoekster uiteen dat zich in september 2019 nog een incident heeft voorgedaan dat zij niet eerder vermeld heeft. Zij is op 20 september 2019 toch uitzonderlijk een boodschap moeten gaan doen voor haar moeder en werd door vier leden van de bende 18 aangerand en verkracht. Ze wilde samen met haar moeder aangifte doen bij de politie, maar de politie weigerde om de aangifte te registreren of te onderzoeken. Zij heeft dit niet eerder durven te vermelden, uit angst om net zoals steeds gebeurde in het verleden, niet geloofd te worden.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster deze verkrachting in september 2019 niet heeft vermeld op het Commissariaat-generaal. Hoewel er begrip voor kan worden opgebracht dat verzoekster het moeilijk zou hebben om hierover te spreken, heeft ze wel andere incidenten kunnen vermelden inzake seksuele belaging (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 15). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt niet dat verzoekster moeite had met het vertellen van haar relaas en dat haar het volgende werd gevraagd: *“Nog zo een incidenten? Nee, dat is het. Er zijn nog vuurgevechten geweest maar toen was ik steeds thuis. Zijn er nog andere redenen waarom u ES heeft verlaten? Alleen het gebrek aan veiligheid. Heeft u nog andere persoonlijke problemen gekend in ES? Nee”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12). Op de vraag of verzoekster ooit fysiek gewond is geraakt als zij haar aanspraken of probeerden tegen te houden antwoordde ze *“nee”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 16). Later tijdens het gehoor wordt haar nog eens gevraagd *“Bent u ooit gewond geraakt als gevolg van de dingen die u heeft meegemaakt? Nee. Werd u ooit fysiek aangevallen in ES? Nee”* (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 19).

Haar advocaat heeft na het interview nog opmerkingen doorgemailed naar het CGVS op 25 juni 2020, dit is tien dagen na het persoonlijk onderhoud (stuk 1 bij het verzoekschrift) en ook hierin werd de verkrachting niet vermeld.

De Raad stelt vast dat hierboven is gebleken dat verzoekster haar vliegticket heeft gekocht op 5 oktober 2019 voor een vlucht op 14 november 2019. Er kan begrip voor opgebracht worden dat verzoekster wachtte op een ticket en een vlucht die voor haar moeder betaalbaar was, maar had zij werkelijk dit incident in september 2019 meegemaakt, kan verwacht worden dat zij sneller het land zou willen verlaten. Verder rijst de vraag waarom verzoekster en haar moeder niet naar een ander politiekantoor zijn gegaan, nadat de politie zou geweigerd hebben de aangifte te registreren.

De Raad stelt daarnaast vast dat van een persoon die om internationale bescherming verzoekt, verwacht kan worden dat hij alle essentiële zaken die de kern van zijn relaas raken, zo snel en volledig mogelijk vertelt. Pas in het verzoekschrift maakt verzoekster voor het eerst melding van deze verkrachting en de Raad merkt op dat zij geen ernstige rechtvaardiging geeft voor het feit dat zij dit pas zo laat vermeld heeft. Bovendien is dit in strijd met haar eigen verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS, waaruit blijkt dat haar verschillende keren werd gevraagd of zij ooit gewond is geraakt of fysiek aangevallen en zij telkens *“nee”* antwoordde. Zij had evengoed *“ja”* kunnen antwoorden en aangeven dat ze het moeilijk had om over details te spreken. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat uit het administratief dossier evenmin blijkt dat verzoekster gevraagd heeft om een vrouwelijke tolk of protection officer toen haar die kans werd geboden, evenmin heeft zij melding gemaakt van overige bijzondere procedurele noden.

De Raad ziet bijgevolg niet in welke drempel er voor verzoekster zou geweest zijn om reeds tijdens het gehoor bij het CGVS melding te maken van deze verkrachting. Alleszins wordt vastgesteld dat verzoekster in deze stand van het geding onvoldoende informatie verschaft om aan te tonen dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Verzoekster verschaft evenzeer onvoldoende informatie in dit verband om haar op deze grond een beschermingsstatuut toe te kennen.

2.3.4.10. Verzoekster voert geen verweer tegen volgende motieven:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Bijgevolg sluit de Raad zich hierbij aan en eigent hij zich deze motieven toe.

2.3.4.11. Verzoekster voert, buiten wat hierboven wordt besproken inzake de voorgelegde internetartikelen, geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij in de loop van de procedure heeft voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.4.12. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.13. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; COI Focus Situation Sécuritaire 15 juli 2019, p. 11-19; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 12-14; COI Focus Situation Sécuritaire 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Uit de door partijen ter beschikking gestelde informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren hierbij burgers met een duidelijk profiel, waaronder burgers die zich tegen bendes of de overheid verzetten, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of door de veiligheidstroepen, familieleden, burens of anderen die gelinkt worden aan bendes, burgers die bendes verlaten of verraden hebben, LGBTI-persoon, burgers met bepaalde beroepen, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen en burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten en de inheemse bevolking.

De Raad kan enkel vaststellen dat niettemin de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Er kan bijgevolg uit de beschikbare informatie niet worden afgeleid dat thans in El Salvador een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET